

Thái Bình

Chủ nhật

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

SỐ 497
Chủ nhật
Ngày 9 - 7 - 2017

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

Máy cấy khó xuống đồng

(Xem trang 3)

PHÁT TRIỂN thể thao trường học

(Xem trang 4)

Thăm tình VÙNG ĐẤT CỎ

Trang 2

MÙA HÈ thương nhớ

Trang 5

Vòng tay chưa trọn

Trang 6

Bức thông điệp lịch sử

Trang 7

**HƯỚNG TỚI KỶ NIỆM 70 NĂM NGÀY THƯƠNG BINH - LIỆT SĨ
(27/7/1947 - 27/7/2017)**

Thăm tình VÙNG ĐẤT CỔ

■ NGỌC MAI

Những ngày tháng 7, các cấp, các ngành và nhân dân Hưng Hà lại cùng nhau đẩy mạnh các hoạt động tri ân những người con đã hy sinh trọn tuổi thanh xuân cho độc lập, tự do của dân tộc...

Đoàn Thanh niên Bệnh viện Đa khoa Hưng Hà khám bệnh, tư vấn sức khỏe cho đối tượng chính sách.

Thấm nhuần sâu sắc đạo lý truyền thống “Uống nước nhớ nguồn”, “Ăn quả nhớ người trồng cây”, những năm qua, 100% tổ chức đoàn, hội, đội của huyện Hưng Hà đã tổ chức nhiều hoạt động tri ân các đối tượng chính sách, người có công với cách mạng. Bí thư Huyện đoàn Đinh Thị The cho biết: Trong năm 2016 và 6 tháng đầu năm 2017, bên cạnh việc phối hợp tuyên truyền các

văn bản pháp luật về ưu đãi người có công và thực hiện các hoạt động “Đền ơn đáp nghĩa”, Ban Thường vụ Huyện đoàn đã chỉ đạo các cấp bộ đoàn trong huyện huy động hơn 8.000 ngày công vệ sinh, chăm sóc, tu sửa các nghĩa trang, công trình ghi công liệt sĩ; tặng gần 1.000 suất quà cho các gia đình thương binh, liệt sĩ, người có công. Hướng đến ngày Thương binh - Liệt sĩ 27/7/2017, vừa qua,

Đoàn Thanh niên Bệnh viện Đa khoa Hưng Hà đã tổ chức khám bệnh, tư vấn sức khỏe, cấp thuốc miễn phí cho các gia đình chính sách, người có công ở xã Phúc Khánh. Tiếp tục các hoạt động trong tháng 7, Đoàn Thanh niên huyện đã xây dựng kế hoạch chỉ đạo đoàn thanh niên cơ sở tổ chức thăm hỏi, tặng quà các gia đình chính sách và tổ chức lễ thấp nền tri ân.

Là những người lính một thời dọc ngang trên chiến trường, hơn ai hết, các cựu chiến binh (CCB) xã Minh Khai (Hưng Hà) thấu hiểu sâu sắc sự hy sinh, mất mát của đồng đội. Hiện nay, toàn xã có hơn 70 thương binh, bệnh binh, nạn nhân chất độc da cam. Nhằm an ủi, động viên các gia đình chính sách, người có công, các CCB xã Minh Khai thường xuyên quan tâm, tổ chức các hoạt động thăm đượm nghĩa tình. Từ năm 2011 đến nay, Hội CCB xã đã phối hợp cùng địa phương đón nhận hài cốt của 7 liệt sĩ về với đất mẹ; tổ chức thăm hỏi gần 200 lượt hội viên, trong đó nhiều thương binh, bệnh binh bị ốm đau và tổ chức tang lễ cho gần 50 hội viên qua đời.

Trải qua các cuộc kháng chiến cứu nước, vùng đất cổ Hưng Hà có hơn 6.000 người con đã anh dũng hy sinh, trên 2.700 người để lại một phần xương máu nơi chiến trường, gần 2.900 người hoạt động kháng chiến và con đẻ của họ bị nhiễm chất độc hóa học, 593 bà mẹ được tôn vinh Bà mẹ Việt Nam anh hùng. Với đạo lý truyền thống “Uống nước nhớ nguồn”, Huyện ủy, HĐND, UBND huyện luôn quan tâm đến công tác chăm sóc thương binh, gia đình liệt sĩ, gia đình có công với cách mạng bằng những việc làm thiết thực, thấm đậm nghĩa tình, trong đó

nổi bật là vận động xây dựng quỹ “Đền ơn đáp nghĩa”. Theo ông Đỗ Văn Bình, Phó Chủ tịch UBND huyện, quỹ “Đền ơn đáp nghĩa” của huyện đã nhận được sự đóng góp của nhiều tập thể, cá nhân trong và ngoài huyện. Trong đợt phát động ủng hộ quỹ vừa qua, toàn huyện đã vận động được hơn 50 tổ chức, cá nhân ủng hộ gần 1,5 tỷ đồng. Bên cạnh ủng hộ quỹ “Đền ơn đáp nghĩa”, huyện còn quan tâm, thực hiện kịp thời, đầy đủ các chế độ, chính sách ưu đãi người có công. Tập trung tu sửa, tôn tạo các công trình ghi công liệt sĩ. Thực hiện hiệu quả phong trào “Đền ơn đáp nghĩa” góp phần chăm lo đời sống vật chất, tinh thần cho người có công và thân nhân của họ. Các địa phương, đơn vị và nhân dân trong huyện còn góp công, góp của sửa chữa, xây mới hơn 220 nhà ở cho người có công.

Trong thời gian tới, Hưng Hà tiếp tục chỉ đạo thực hiện nghiêm túc, đầy đủ, kịp thời, minh bạch các chính sách ưu đãi người có công trên địa bàn. Làm tốt công tác xã hội hóa, huy động mọi nguồn lực để công tác “Đền ơn đáp nghĩa” ngày càng thiết thực, hiệu quả, góp phần phát huy sức mạnh của cộng đồng và khơi dậy ý chí vươn lên của các gia đình chính sách, người có công trong phát triển kinh tế, ổn định cuộc sống.

Hoạt động “Đền ơn đáp nghĩa” không phải việc “đến hẹn lại lên” mà là nhiệm vụ thường xuyên của các cấp, các ngành, chính quyền và nhân dân trong huyện. Đây là tình cảm và là sự tri ân của Đảng bộ và nhân dân Hưng Hà đối với những người đã hy sinh xương máu cho hòa bình, độc lập, tự do của Tổ quốc.

Thượng tá Nguyễn Xuân Phùng, Chỉ huy trưởng Ban CHQS huyện Hưng Hà

Ban CHQS huyện lãnh đạo, chỉ đạo các đơn vị thực hiện tốt công tác chính sách đối với thương binh, gia đình liệt sĩ, gia đình hậu phương quân đội. Phối hợp đẩy mạnh công tác tuyên truyền, vận động nhân dân tích cực tham gia các hoạt động “Đền ơn đáp nghĩa”. Trong dịp kỷ niệm 70 năm ngày Thương binh - Liệt sĩ (27/7/1947 - 27/7/2017), đơn vị đã xây dựng kế hoạch tổ chức thăm hỏi, tặng quà các thương binh, bệnh binh, gia đình liệt sĩ, người có công với cách mạng, đồng thời vận động cán bộ, chiến sĩ lực lượng vũ trang huyện ủng hộ xây dựng 1 nhà tình nghĩa trị giá 70 triệu đồng tặng đối tượng chính sách có hoàn cảnh khó khăn trên địa bàn.

Ông Nguyễn Văn Đoán, Giám đốc Quỹ Tín dụng nhân dân Thống Nhất (Hưng Hà)

Quỹ Tín dụng nhân dân Thống Nhất luôn tạo điều kiện cho các gia đình liệt sĩ, các thương binh, bệnh binh, gia đình có công với cách mạng vay vốn phát triển sản xuất với lãi suất hợp lý, thủ tục nhanh chóng. Quỹ cũng tích cực tuyên truyền để mọi người dân cùng biết đến hoạt động của Quỹ, đồng thời đa dạng hóa hình thức huy động nguồn vốn tăng trưởng ổn định qua các năm, thường xuyên đổi mới phong cách giao dịch... để đáp ứng nhu cầu của nhân dân nói chung và của các đối tượng chính sách nói riêng. Trong thời gian tới, Quỹ tiếp tục khai thác hiệu quả nguồn vốn nhằm hỗ trợ thêm nhiều hộ dân, đặc biệt là các gia đình chính sách vươn lên phát triển kinh tế, góp phần xóa đói giảm nghèo và nâng cao đời sống.

Thương binh Cao Đăng Khiệu, xã Cộng Hòa (Hưng Hà)

Thực hiện lời dạy của Bác: “Thương binh tàn nhưng không phế”, bản thân tôi và nhiều thương binh, bệnh binh khác ở địa phương luôn khắc phục khó khăn, nỗ lực trong phát triển kinh tế gia đình, làm giàu cho bản thân và đóng góp cho xã hội. Chúng tôi cũng rất xúc động khi luôn được đón nhận sự quan tâm của Đảng, chính quyền các cấp cũng như sự động viên, ủng hộ, hỗ trợ từ các cấp hội CCB và nhân dân địa phương. Đây là nguồn động viên lớn lao, là động lực để chúng tôi yên tâm lao động sản xuất, tiếp tục vươn lên trong cuộc sống, đóng góp nhiều hơn cho sự phát triển của địa phương.

Máy cấy khó xuống đồng

■ LƯU NGÂN

Hiện nay, cơ giới hóa trong khâu làm đất, thu hoạch chiếm tỷ lệ cao trong sản xuất nông nghiệp. Tuy nhiên, diện tích cấy lúa thủ công vẫn chiếm lớn mặc dù tỉnh có cơ chế hỗ trợ và nhiều mô hình trình diễn máy cấy được triển khai.

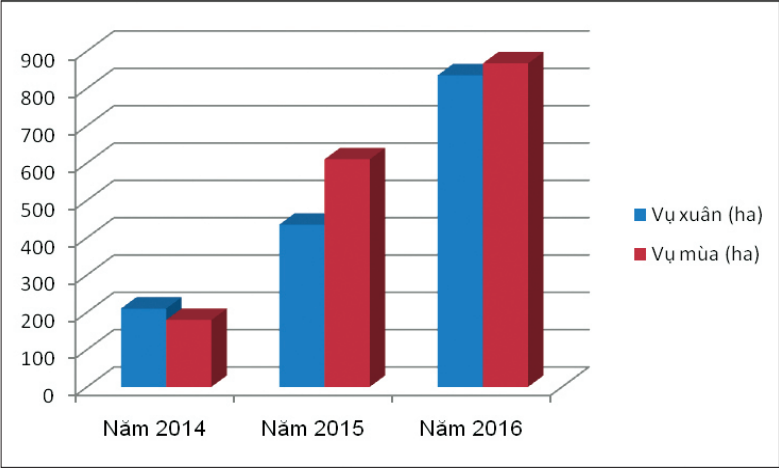
Cấy bằng máy ở xã Độc Lập (Hưng Hà). Ảnh: NGUYỄN BÌNH

Lúa cấy bằng máy được đánh giá là hạn chế sâu bệnh, rủi ro do thời tiết và các yếu tố ngoại cảnh nhiều hơn trong khi năng suất cao hơn so với các phương pháp khác. Tuy nhiên, cấy bằng máy mới chỉ áp dụng ở một số địa phương có nghề phụ phát triển do phụ thuộc vào mạ. Máy cấy có giá bán khá cao, lại phải đầu tư máy sạ hạt, khay nên không phải hộ dân nào cũng có điều kiện trang bị.

Để đẩy mạnh áp dụng cơ giới hóa trong sản xuất nông nghiệp, thời gian qua, UBND tỉnh đã ban hành nhiều cơ chế hỗ trợ, trong đó có Quyết định số 16/QĐ-UBND ngày 24/9/2014 ban hành quy định cơ chế, chính sách khuyến khích đầu tư vào một số lĩnh vực nông nghiệp, nông thôn trên địa bàn tỉnh. Theo đó, ngoài hỗ trợ chăn nuôi, sản xuất giống ngao, đóng mới tàu, xây dựng cơ sở chế biến sản phẩm nông nghiệp, phát triển cây màu vụ đông, UBND tỉnh hỗ trợ các tổ chức, cá nhân trực tiếp sản xuất nông nghiệp trên địa bàn tỉnh thực hiện mua máy móc phục vụ sản xuất nông nghiệp (máy cấy, máy gặt đập liên hợp) được hỗ trợ đến 50% đơn giá mua máy nhưng không quá 40 triệu đồng/máy cấy, 132 triệu đồng/máy gặt đập liên hợp. Tổng số máy hỗ trợ cho mỗi địa phương căn cứ vào diện tích lúa và kế hoạch theo phân kỳ hàng năm. Nhờ đó, Thái Bình là một trong những tỉnh có tốc độ cơ giới hóa trong nông nghiệp khá nhanh. Hiện nay, tỷ lệ cơ giới hóa làm đất đã đạt trên 95%, tỷ lệ thu hoạch bằng máy trên 60%, tuy nhiên, tỷ lệ cấy bằng máy tăng chậm. Theo báo cáo của Sở Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, diện tích cấy bằng máy ở vụ xuân năm 2014 đạt 210ha, trong đó có 8 xã sử dụng máy cấy. Từ vụ mùa năm 2014, tỉnh bắt đầu triển khai cơ chế hỗ trợ theo Quyết định số

Nhiều chủ máy cấy gặp khó khăn vì thiếu diện tích bảo quản mạ khay.

16, diện tích cấy bằng máy đạt 179,5ha, đến vụ mùa năm 2016 diện tích cấy bằng máy mới đạt trên 800ha (chiếm tỷ lệ 1,08% tổng diện tích gieo cấy lúa mùa).

Ông Nguyễn Như Liên, Giám đốc Trung tâm Khuyến nông Thái Bình cho biết: Hướng tới nền nông nghiệp quy mô lớn thì áp dụng cơ giới hóa nói chung,

sử dụng máy cấy nói riêng là cần thiết. Thời gian qua, ngành Nông nghiệp đã tổ chức nhiều mô hình trình diễn máy cấy ở các địa phương để giới thiệu tiến bộ kỹ thuật mới đến nông dân. Tuy nhiên, do chi phí đầu tư mua sắm máy móc, thiết bị lớn; công suất máy có giới hạn trong khi gieo cấy mang tính thời vụ. Cùng với đó, để máy cấy vận hành được cần đồng bộ từ khâu làm mạ, mạ phải được gieo trên khay đặc thù bằng công cụ sạ, phù hợp với cấu tạo máy. Hiện nay, ở một số địa phương đã có những cách làm sáng tạo để mở rộng diện tích cấy bằng máy, trong đó Nguyên Xá (Đông Hưng) là một điển hình. Là xã có nghề phụ phát triển mạnh, Nguyên Xá xảy ra tình trạng thiếu hụt lao động trong sản xuất nông nghiệp, đặc biệt vào thời điểm chính vụ. Do có nhiều diện tích trùng xen kẹt, đồng đất không đồng đều nên việc áp dụng gieo thẳng không hiệu quả. Vụ mùa năm 2014, Nguyên Xá triển khai mô hình mạ khay, cấy máy, theo đó, HTX tiên phong đảm nhận dịch vụ gieo mạ khay cấy máy theo 2 hình thức: khoán trọn gói từ gieo mạ, cấy và chỉ cấy (nông dân tự gieo mạ). Lúa cấy bằng máy hàng cách hàng 30cm, cây cách cây có thể điều chỉnh tạo độ thoáng giúp cây lúa sinh trưởng, phát triển tốt, hạn chế sâu bệnh, bông lúa dài, tỷ lệ bông cao, trổ đều. Với nhiều ưu điểm vượt trội, phù hợp với đặc thù của địa phương, máy cấy nhanh chóng được người dân đón nhận, đến nay toàn xã có 7 máy cấy, diện tích cấy bằng máy ở vụ mùa này dự kiến khoảng 200 mẫu. Ông Nguyễn Trọng Tài, Giám đốc HTX DVNN xã cho biết: Cấy máy quan trọng nhất là làm mạ khay, mạ phải được gieo đúng kỹ thuật, bảo đảm tỷ lệ, đất dùng để gieo mạ phải được xử lý kỹ để máy cấy đều. Cần từ 7 - 8 khay mạ để cấy cho mỗi sào ruộng, vì vậy nhiều chủ máy gặp khó khăn vì thiếu diện tích bảo quản mạ khay. Để giải quyết khó khăn ấy, HTX phối hợp với các chủ máy vận động người dân đưa mạ khay về gia đình tự chăm sóc, bảo quản. Chủ máy chỉ làm đất, ngâm ủ giống, gieo mạ sau đó bàn giao khay cho xã viên, đến vụ cấy đưa ra ruộng để máy cấy, giá thành thay vì từ 230.000 - 250.000 đồng/sào trọn gói nay giảm còn từ 90.000 - 100.000 đồng/sào.

Thực tế sản xuất cho thấy phương pháp gieo thẳng đang được nhiều địa phương áp dụng để giải quyết tình trạng thiếu hụt lao động vào chính vụ. Tuy nhiên, phương pháp này có hạn chế là khoảng cách cây không đều, thường phải tốn công tỉa dặm sau cấy. Đặc biệt, chỉ áp dụng được khi chân ruộng chủ động nước, hạt mộng hay bị chuột ăn khi mới gieo. Để phát huy hiệu quả sau đầu tư, thiết nghĩ, có thể khuyến khích thành lập các HTX, tổ hợp tác, nhóm hộ hoạt động dịch vụ theo hướng chuyên môn hóa từ khâu cung ứng mạ đến khâu cấy theo quy trình kỹ thuật đồng bộ.

Tiết thể dục của học sinh Trường THCS Thụy Phong (Thái Thụy).

Giờ học thể chất tại Trường THPT Phụ Dục.

Ảnh: TRỊNH CƯỜNG

Bóng rổ - môn thể thao phổ biến trong trường học.

PHÁT TRIỂN thể thao trường học

■ ĐẶNG ANH

Nhiều năm trở lại đây, ngành Giáo dục và Đào tạo thường xuyên quan tâm, chú trọng phát triển phong trào thể dục thể thao (TDTT) trong trường học, qua đó tạo môi trường sinh hoạt lành mạnh, nâng cao đời sống tinh thần cho cán bộ, giáo viên, học sinh, góp phần tích cực nâng cao chất lượng giáo dục.

Mặc dù đang là kỳ nghỉ hè song vào cuối mỗi buổi chiều, nhiều học sinh khối 10, 11, thậm chí cả học sinh khối 12 Trường THPT Phụ Dục vẫn có mặt ở nhà đa năng tham gia tập luyện các môn thể thao như cầu lông, bóng rổ, đá cầu... Cô giáo Vũ Thị Minh Luyện, giáo viên thể dục Trường THPT Phụ Dục chia sẻ: Trường có đội ngũ giáo viên thể dục trẻ, nhiệt tình, tâm huyết, bên cạnh đó, nhà đa năng của trường mới được khánh thành và đưa vào sử dụng với diện tích 600m², đủ tiêu chuẩn, đã thu hút đông đảo học sinh trong trường thường

xuyên tập luyện TDTT. Hàng năm, nhà trường còn tổ chức các giải thể thao vào dịp kỷ niệm các ngày lễ lớn để các em được giao lưu, nâng cao sức khỏe. Từ đó, chọn lựa các học sinh có năng khiếu đi thi đấu tại các giải của tỉnh tổ chức. Nhờ việc duy trì tập luyện thường xuyên, bài bản nên nhiều năm nay, tại các giải đấu của tỉnh, Trường THPT Phụ Dục luôn nằm trong top đầu các trường đạt giải cao. Đặc biệt, tại Hội khỏe Phù Đổng cấp tỉnh tổ chức vào tháng 3 năm nay, Trường xếp thứ nhất toàn đoàn khối các trường THPT trong tỉnh. Thầy giáo Trần Duy

Sử, Hiệu trưởng nhà trường cho biết: Phát triển phong trào TDTT học đường không chỉ giúp học sinh khỏe mạnh về thể chất mà còn tạo không khí học tập vui tươi, thực hiện hiệu quả phong trào trường học thân thiện, học sinh tích cực. Vì vậy, nhiều năm nay, nhà trường đã quan tâm đầu tư trang thiết bị, sân chơi, bãi tập để phục vụ công tác giáo dục thể chất cũng như các hoạt động TDTT của cán bộ, giáo viên, học sinh.

Không chỉ ở khối THPT, phong trào TDTT trường học còn phát triển mạnh ở khối tiểu học và THCS. Ông Trần Quang

Thắng, Trưởng phòng Giáo dục và Đào tạo huyện Vũ Thư cho biết: Để duy trì và nâng cao chất lượng phong trào TDTT trong trường học, bên cạnh việc chú trọng đầu tư cơ sở vật chất cho các trường học, hàng năm, Phòng Giáo dục và Đào tạo phối hợp với các ban, ngành, đoàn thể trong huyện thường xuyên tổ chức các hoạt động TDTT như giao lưu bóng đá, điền kinh... qua đó tạo nên phong trào TDTT rộng khắp, thu hút sự tham gia đông đảo, nhiệt tình của cán bộ, giáo viên, học sinh. Tại Hội khỏe Phù Đổng cấp tỉnh năm nay, đoàn Vũ Thư có 67 vận động viên tham gia tranh tài ở 5 nội dung. Kết quả, có 9 vận động viên đạt giải với 2 giải nhất, 2 giải nhì, 5 giải ba. Mặc dù kết quả chỉ dừng lại ở một số môn thể thao thể mạnh song đây cũng là sự cố gắng nỗ lực của toàn ngành Giáo dục huyện.

Năm học 2016 - 2017, Sở Giáo dục và Đào tạo đã chỉ đạo các phòng giáo dục và các trường trực thuộc huy động mọi

nguồn lực đầu tư cơ sở vật chất, sân tập, nhà tập và các trang thiết bị dụng cụ phục vụ cho việc giảng dạy và học môn thể dục, tổ chức hoạt động TDTT ngoại khóa và thi đấu thể thao trong trường học. Bên cạnh đó, tích cực tổ chức cho học sinh tập luyện và tham gia dự thi các nội dung TDTT cấp trường, cấp huyện và cấp tỉnh đạt kết quả tốt. Hội khỏe Phù Đổng cấp tỉnh được tổ chức đã thu hút hơn 1.800 vận động viên tham gia. Đây không chỉ là một hội thi mà còn là nơi để học sinh các trường giao lưu, trao đổi kinh nghiệm trong luyện tập và thi đấu các môn thể thao.

Thời gian tới, ngành Giáo dục và Đào tạo sẽ tiếp tục phối hợp chặt chẽ với ngành Văn hóa, Thể thao và Du lịch đưa phong trào TDTT trong trường học ngày càng phát triển. Qua phong trào TDTT trường học không chỉ nhằm tuyển chọn, đào tạo nguồn vận động viên chất lượng cao mà còn góp phần nâng cao chất lượng giáo dục toàn diện.

Đó là một mùa hè khi tôi còn rất nhỏ, đang là học sinh tiểu học, đón cái nắng chói chang như nung như đốt lũ trẻ chúng tôi rủ nhau ra sông tắm mát. Con sông hiền hòa là món quà đặc biệt của đám trẻ trong những ngày hè khi ấy. Đám trẻ hồn nhiên, ngây thơ, không phân biệt con trai, con gái, chỉ độc có cái quần đùi và chàng chít cùng nhau ngụp lặn. Lớn lên ở vùng biển nên chúng tôi sớm biết bơi, đứa nào chưa biết thì lấy trộm cây chuối chặt để dành cho lợn ăn hoặc chiếc chậu nhôm rồi mang ra làm phao bơi, chân đập thùm thùm, nước bắn tung tóe, vang cả quang sông. Chúng tôi cứ hồn nhiên ngụp lặn, tận hưởng dòng nước xanh mát. Tắm có khi vài tiếng, bước lên bờ tay chân nhão nhèo, mỗi tím tái. Cứ như thế, chúng tôi tránh nắng cả một tuổi thơ.

Mùa hè của tôi còn là những buổi trưa trốn bố mẹ đi chơi cùng lũ bạn. Đầu không mũ, túi quần đứa nào cũng toàn thóc rang, rơm côm cốp. Mà sao rơm tãi tình thế, rơm cả ngày mà chẳng thấy rậm miệng. Khát nước thì đến nhà ai uống tạm gáo nước mưa. Xong rồi đi kiếm từng đoạn dây sắn, cạo sạch tước lấy vỏ ăn, hay đi kiếm từng chiếc hoa dong, hoa râm bụt để mút lấy chút nước ngọt mát. Thời đó, đường dường như là thứ đồ xa xỉ, đó là thứ pha thành nước ngọt đầu tiên mà lũ trẻ chúng tôi được thưởng thức. Lang thang, nô đùa chán, chúng tôi lại ngồi luôn xuống đất chơi ô ăn quan bằng những quả cà dại, quả xoan, chơi truyền truyền quăng, chơi khăng, chơi chọi ngựa..., ngày này qua ngày khác mà chẳng thấy chán, chỉ thấy đứa nào cũng đen giòn, rắn rỏi.

Những que kem mát lạnh trong mùa hè là nỗi khát khao của chúng tôi khi ấy. Một anh chùng khoảng 15 - 16 tuổi đạp chiếc xe lộc cộc chở theo sau là một thùng xốp, tay cầm cái còi bóp lên âm thanh píp píp, miệng rao: Ai kem không? Ai kem không? Nghe thấy là chúng tôi tự kiếm tiền lẻ, góp lại xem đủ không và cùng đi mua kem ăn. Có lúc cả nhóm mấy đứa chỉ đủ tiền mua đúng một que kem, nhưng như thế cũng vui lắm rồi, ăn chung mới thấy ngon lắm

MÙA HÈ thương nhớ

■ NGUYỄN HƯƠNG - TRƯƠNG QUYÊN
Đài TTTH Tiên Hải

Người ta thường nói, tuổi thanh xuân như một cơn mưa rào, dù bị ướt, bị cảm lạnh thì người ta vẫn muốn đắm chìm vào nó một lần. Mà mưa rào thường xuất hiện vào mùa hè. Phải chăng mùa hè là mùa để thương nhớ, mùa hè rực lửa của tuổi trẻ bao kỷ niệm khó quên.

sao, cứ: Tớ một miếng, rồi: Sao cậu cần to thế, phải cần bằng tớ chứ... Giờ tất cả chúng tôi đã lớn nhưng vẫn nhớ cái kem ăn chung với nhau năm nào. Nhớ cái kem là nhớ cả một mùa hè chỉ biết vui là vui mà không hề biết nắng.

Không chỉ có những ngày hè lang thang với lũ bạn, mùa hè của tôi còn là những trải nghiệm tuyệt vời, biết giúp việc bố mẹ, khi cùng anh ra đồng bắt cua tràn ngập những kỷ niệm, cả

năm đầu ngón tay bị xước đen vì cua cắn, móng chân, móng tay vàng khè bởi nhiễm chua mặn. Tôi nhớ có lần đi bắt cua tôi bắt vào lỗ có rắn. Trời ơi, sờ vào nó nhờn nhợn, kéo ra thì tí ngắt xủ, may có anh đi cùng nhanh tay cầm lấy ném ra xa. Hồi đó anh tôi thực sự là soái ca, luôn đứng ra bảo vệ, chăm lo cho em, nhất là trước mấy con đĩa, rắn. Giờ anh em chúng tôi đã lớn, xây dựng gia đình ở hai tỉnh khác nhau nhưng mỗi khi về với bố

mẹ là những kỷ niệm tuổi thơ lại ùa về, lại kể cho nhau câu chuyện ngày xưa...

Tiếng ve của mùa hè da diết, thứ âm thanh có sức mạnh vô hình gieo vào lòng người những thổn thức, âu lo và cả những bùi ngùi... Màu hoa phượng đỏ chói như tiếng nói ân tình của trái tim, rung rinh, ngọt ngào trong nắng... Đó là cảm nhận của tôi trong một mùa hè tạm biệt mái trường cấp ba. Khi đó, chúng tôi đã là những cô cậu

Giờ đây tôi đã trải qua rất nhiều mùa hè, mùa hè nào cũng đẹp, cũng thấm đẫm kỷ niệm nhưng có lẽ những mùa hè của xa xưa, mùa hè của thế hệ 8x chúng tôi đã trải qua để rồi mỗi khi gặp lại bạn bè cũ cứ kể mãi không thôi...

đang tuổi mộng mơ, viết những trang lưu bút chuyên tay không biết mỏi. Lo lắng cho kỳ thi tốt nghiệp, thấp thỏm cho kỳ thi đại học. Cái bịn rịn, như một lần ranh giữa sự muốn đi và muốn ở, ngổn ngang lắm, vấn vương lắm, và tiếng ve, mùa hoa phượng như một khúc nhạc du dương, như một sắc mùa nhớ găm vào lòng tôi những kỷ niệm thân thương nhất: sẽ chia tay bạn bè, thầy cô, mái trường, sẽ là những bước ngoặt lớn lao trong cuộc đời... Cảm nhận đó, đến bây giờ, khi một mùa hè đang đến, với tiếng ve râm ran lại làm lòng tôi thổn thức. Mùa hè năm cuối cấp ba luôn là mùa hè làm tôi buồn nhất và cũng là mùa hè giúp chúng tôi cảm nhận rõ rệt sự trưởng thành hơn của mỗi người.

Đã bao mùa hè trôi qua, chúng tôi giờ đã là những người trưởng thành, đã công tác và sinh sống trên nhiều vùng miền của Tổ quốc. Cuộc sống với bao lo toan, vất vả nhưng mỗi khi gặp lại nhau, chúng tôi vẫn hay nhắc lại những kỷ niệm xa xưa, trong đó có những khoảng trời của cái vô cùng quý giá, bồi đắp cho tâm hồn chúng tôi. Với rất nhiều người, mùa hè là oi bức, là khó chịu nhưng với riêng tôi mùa hè là mùa khó quên nhất vì nó đọng đầy những kỷ niệm đẹp. Tôi tin mình trưởng thành lên từ những mùa hè tuổi thơ như thế.

Vòng tay chưa trọn

■ QUANG VIỆN

Dân làng Tống Vũ, xã Vũ Chính, huyện Vũ Thư (nay là xã Vũ Chính, thành phố Thái Bình) ai cũng mừng vì anh Nguyễn Đình Thúc đã trở về, họ nghĩ ngày vui hạnh phúc của chị Học và anh Thúc sẽ đến. Nhưng, chỉ có chị Học mới hiểu anh Thúc không còn như thuở đôi mươi trước lúc lên đường. Chiến tranh đã cướp đi của anh trí nhớ, anh về làng với vết thương sọ não nặng. Gần 15 năm xa cách, đợi chờ chị Học mới nhận lại hơi ấm thân thiết từ cánh tay của anh. Mọi cử chỉ của anh đều khó khăn, duy chỉ có ánh mắt vẫn đắm thắm, yêu thương. Anh nhìn chị, nhìn rất lâu. Không kìm nổi những giọt nước mắt lặn sâu trong đáy lòng, chị ôm chặt lấy anh, òa khóc: “Thúc ơi, sao anh không nhớ đường về với em. Sao đời anh khổ thế này, Thúc ơi?”...

Thăm, tặng quà gia đình thương binh Nguyễn Đình Thúc nhân kỷ niệm 70 năm ngày Thương binh - Liệt sĩ.

Ngày ấy đã cách xa gần bốn chục năm. Hôm nay, tiết thượng tuần tháng 7, cánh đồng cửa đình Tống Vũ chuẩn bị bước vào vụ cấy, trăng đầu tháng khuyết sáng như quả bóng vàng mọc vội trên nền trời xanh vội vợi. Những đám mây bông bạc băng lảng trời ngang tạo ra thứ ánh sáng mờ ảo bao trùm. Đám mây như kỷ niệm một thời anh Thúc và chị Học yêu nhau lại vội vã trôi qua, trả lại ánh sáng chan hòa cho cánh đồng ngập nước. Ánh trăng đầu tháng sáng sủa lọt qua những vòm cây, rơi xuống con đường mới đổ bê tông có viền như có người rắc lên những chùm hoa. Vần cơn gió nồm nam phảng phất mùi hương ngai ngái của đồng chiêm lay nhẹ những chùm hoa trắng. Vòm trời cuối làng Tống Vũ vẫn tiếng diều sáo vi vu như ngày nào thổi vào không gian bản tình ca ngân vang da diết. Chị Học ngồi lặng lẽ một mình chợt nhớ lời cầu nguyện ngày tiễn anh Thúc lên đường: “Em cầu mong cho anh lên đường bình an, vô sự. Còn chẳng may khi anh về bị tàn tật, anh vẫn là của em”. Lời nguyện cầu ấy giờ vẫn như vòng tay chắc khỏe của anh Thúc ngày nào khép chặt trái tim chân tình và tha thiết của chị.

Sau nhiều năm lang thang không tìm được đường về quê, anh Thúc được ông bà Châu ở Hà Nội tự nguyện nhận nuôi, nhờ đó mà anh có được cơ hội tìm về quê và chị Học mới có dịp gặp lại người mình yêu. Ngày gặp lại, mừng vui khôn xiết cũng là khởi điểm của bao nỗi đớn đau. Bị thương, bị địch bắt, tra tấn, bị đẩy ra Côn Đảo..., thân thể anh Thúc chằng chịt vết thương. Bị địch đầu độc, anh không còn nhớ nổi quê hương, mọi thứ đều chìm trong quên lãng. Chị Học ngồi lặng lẽ ngắm vầng trăng khuyết cuối trời, để mặc ký ức ứa về. Chị nhớ cái cảm xúc run run khi đọc lá thư của bà cả Phê bán hàng chợ Cầu Giấy gửi về báo tin anh Thúc còn sống. Nghe tin, bà Tám mẹ anh Thúc cứ khóc ròng. Chị đọc đoạn thư cho bà Tám nghe: “Tôi lại bảo: “Tên bố là gì”. Anh ta lấp bắp Tam, Tầm. Thôi đúng rồi. Tôi nghĩ, bố là Tám chắc chỉ lảng máng nhớ được Tam, Tầm thôi. Linh tính báo là cháu Thúc nhà ta rồi ông bà ạ. Nhận được thư này mời ông bà lên ngay. Nếu quả là cháu Thúc thì đón cháu về. Lỡ mà không phải cũng mời ông bà quá bộ lên chơi với vợ chồng tôi, rồi tôi lo tiền tàu xe cho ông bà về...”.

Ngày anh Thúc lên đường nhập ngũ, ông bà Tám sắm

mâm com cúng gia tiên, mong cụ kỵ, ông bà phù hộ cho đứa con ra đi bình an, vô sự. Anh Thúc đi bộ đội, bà Tám nhớ con không ngủ được, bà nhớ từng cử chỉ, lời nói, nhớ cả cái nốt ruồi mờ ở bả vai bên trái của anh. Bà kể, cứ nhắm mắt cái nốt ruồi con con ấy lại hiện ra trong mắt bà. Nỗi nhớ chưa kịp nguôi thì một tin sét đánh ập đến: Anh Thúc đã anh dũng hy sinh ở chiến trường miền Đông. Bà Tám lòng đau thắt lại, chân tay rụng rời. Bà con làng xóm đến chia buồn khiến cơn đau của bà dịu lại. Đến khi cả nước reo vui mừng ngày toàn thắng thì ông bà Tám lại âm thầm ngồi khóc, thương nhớ đứa con trai hiền lành sao đi mãi không về.

Tháng 10/1980, làng Tống Vũ mừng vui đón anh Thúc trở về, trên mình đầy vết thương và đáng buồn hơn là anh mất trí nhớ. Chị Học ngược xuôi chữa trị vết thương cho anh, lo lắng làm thủ tục giám định thương tật và chế độ cho anh. Dần dà, anh Thúc cũng cảm nhận được tình yêu của chị Học dành cho, chị Học mừng lắm. Chị nghĩ, anh nhất định phải được hạnh phúc, phải có con. Nhưng... điều mong ước giản đơn ấy giờ đây với chị Học là một điều vô cùng khó khăn nếu không muốn

Trung tướng Vũ Thanh Hoa, Trợ lý Thường trực Ban Bí thư Trung ương Đảng

Tôi biết thương binh Nguyễn Đình Thúc qua tác phẩm nổi tiếng “Người lang thang không cô đơn” của nhà văn Minh Chuyên và mối tình sâu nặng với người con gái tên Học cùng làng. Chiến tranh đã cướp đi của họ tuổi thanh xuân và trả cho họ nỗi thương đau. Thật tình cờ được nhà văn Minh Chuyên mời về tặng quà cho thương binh Nguyễn Đình Thúc nhân kỷ niệm 70 năm ngày Thương binh - Liệt sĩ (27/7/1947 - 27/7/2017), tôi đã tận mắt chứng kiến mối tình thủy chung, son sắt giữa chị Học và anh Thúc, đặc biệt là sự hy sinh lớn lao không gì bù đắp được của chị Học dành cho anh Thúc mỗi tình với người bạn gái thân thiết Đình Thị Mận.

Cựu chiến binh Hà Ngọc Vui, nguyên Bí thư thứ nhất Đại sứ quán Việt Nam tại Cộng hòa Liên bang Đức

Từ khi còn ở nước ngoài, tôi đã được đọc bút ký “Người lang thang không cô đơn” của nhà văn Minh Chuyên, đọc xong cảm động rơi nước mắt. Số phận nghiệt ngã của thương binh Nguyễn Đình Thúc, nhân vật chính trong tác phẩm đã làm lay động hàng triệu con tim. Nay được về thăm, tặng quà anh Thúc, nhìn cảnh gia đình anh Thúc chị Mận lại xót xa thương cảm chị Học, người phụ nữ dành trọn tuổi xuân xanh đợi chờ người yêu và chấp nhận nhường đường hạnh phúc cho người bạn gái thân thiết...

Bà Phạm Thị Học, nguyên Bí thư Đảng ủy xã Vũ Chính, người yêu cũ của thương binh Nguyễn Đình Thúc

Không còn là những ngậm ngùi, tôi rất vui khi anh Thúc chị Mận hạnh phúc bên nhau, sát cánh bên nhau vượt qua bao khó khăn, kết quả của hạnh phúc ấy là anh chị sinh được bốn người con. Hiện giờ ba cháu đã xây dựng gia đình, cháu út đang học đại học. Các cháu đều gọi tôi là mẹ và hay quần quýt thăm tôi khiến tôi không còn cảm giác cô đơn. Chiến tranh mà...

nói là chị không thể để cho anh Thúc những đứa con. Năm 1972, chị bị bệnh u nang, các bác sĩ đã cắt bỏ khối u, cắt luôn buồng trứng. Dường như suốt đời người con gái với bao hy vọng, đợi chờ, chị Học không thể để mất anh một lần nữa. Khi trước, anh chiến đấu ngoan cường trên trận tuyến, bom đạn giặc Mỹ không thể cướp mất anh của chị. Ông Hoàng Rư, trung đội phó đơn vị 468 Quân khu 1 Sài Gòn kể: Tháng 12/1969, đơn vị chúng tôi tấn công đoàn xe quân sự GMC chở vũ khí từ Trảng Bàng lên Bến Cát. Tôi chỉ huy một mũi chặn đầu đoàn xe. Anh Thúc chỉ huy một tiểu đội đánh tạt ngang sườn địch. Trận chiến đấu diễn ra ác liệt, bọn Mỹ ý thế vũ khí tối tân, nã đạn không tiếc làm phân cắt hai cánh quân. Tiểu đội của anh Thúc chống chọi đơn độc với lực lượng địch mạnh gấp nhiều lần... Cuối cùng, trận đánh kết thúc, tôi và một chiến sĩ lao tới phía trận địa của tiểu đội anh Thúc, xác người ngổn ngang, chỉ có lửa, khói và cảnh tan hoang. Anh Thúc bị thương nặng, nằm thoi thóp trên một vũng máu. Xé áo băng vết thương cho anh Thúc xong, tôi công anh Thúc vượt rừng đến đội phẫu thuật dã chiến ở một căn cứ ven đường số 6...

Bao đêm dài vật, chị Học đã rất khó khăn khi đưa ra quyết định se duyên mới cho anh Thúc và người bạn gái thân thiết. Sáng sớm, chị tất tả đạp xe sang xóm Tây Sơn, nơi có người bạn gái “con chấy cắn đời” Đình Thị Mận. Chị Mận vừa là bạn thân cùng chi đoàn thanh niên cũ với anh Thúc vừa là người bà con ruột già xa của chị Học. Hai người thăm thì với nhau lâu lắm, má chị Mận cứ đỏ dừ lên. Chị Học dắt xe ra về, chị không thể đạp xe mà cứ thế dắt xe chạy băng băng trên con đường làng quen thuộc. Rồi đám cưới giữa anh Thúc và chị Mận được cử hành trang trọng. Có người dèm pha: Ôi dào, bà Học trút được gánh nợ đời. Tưởng ông Thúc không chết trở về lành lặn, ai dè tâm thần, mất trí, làm vợ ông ta có mà khổ cả đời! Chị Học nghe mà nhói đau con tim. Chị chấp nhận gian lao để đổi lấy chữ nhân. Chị thương anh Thúc và nhớ đến lời nguyện cầu năm xưa. Anh thương binh Nguyễn Đình Thúc đã trở về, anh xứng đáng được hưởng hạnh phúc. Còn chị, chị không còn là con gái cũng chẳng thể là đàn bà. Nỗi đau sau cuộc chiến không chỉ dồn nặng lên đôi vai anh Thúc mà âm thầm xé nát cuộc đời của chị.

Tháng 1/1971, quân lực Việt Nam cộng hòa dưới sự yểm trợ của không quân Hoa Kỳ tổ chức cuộc hành quân Lam Sơn 719 đánh từ Quảng Trị cắt ngang sang hạ Lào nhằm phá hủy hệ thống hậu phương kho tàng của quân giải phóng và bao vây tiêu diệt lực lượng quân đội Bắc Việt.

Chuyên gia quân sự Mỹ Joe Galloway cho là cuộc hành quân này thất bại vì ngay từ đầu đã mang tính phô trương. Các căn cứ của quân giải phóng là nơi họ phòng bị kỹ lưỡng, ngay không lực Hoa Kỳ đánh bom khốc liệt nhiều năm vẫn không làm gì nổi. Các chiến dịch trước đó Attaleboro và Junction đều đã thất bại. Việt Nam cộng hòa đưa quân vào đây là sa lầy trong thế trận đã bày sẵn.

Đúng như bình luận của chuyên gia người Mỹ, tuyến hành lang phía hạ Lào ngược sang đường 9 Khe Sanh và Quảng Trị là nơi tập trung rất nhiều binh lực hiện đại của quân giải phóng. Quân lực Việt Nam cộng hòa khi đông minh của họ chưa tháo chạy còn không đương đầu nổi, trong chiến dịch Lam Sơn đơn phương, độc mã làm sao độ sức được với quân giải phóng.

Một chiến dịch có thể nói quân giải phóng đã trút những đòn sấm sét, không chỉ đánh bại cuộc hành quân của quân lực Việt Nam cộng hòa mà đánh bại cả chiến lược Việt Nam hóa chiến tranh của người Mỹ. Cho dù Mỹ rút dần quân đội về nước nhưng pháo binh Mỹ, không quân Mỹ vẫn rất mạnh. Vậy mà vẫn không thay đổi được tình thế, thực chất chỉ là sự thay đổi màu da xác chết trên chiến trường.

Bị quân giải phóng phản công đập tan cuộc hành quân, những ngày cuối cùng tổng thống Nguyễn Văn Thiệu vẫn hô hào quân đội của ông ta: “Chúng ta phải quyết đánh tới Seepon. Thậm chí biết là không thể ở lại đó lâu nhưng đây là điều danh dự, để cho cộng sản biết là chúng ta có thể đến được Seepon và ở lại đó dù chỉ là một ngày”.

Chẳng những không đến được Seepon ngày nào, đội quân của ông Thiệu còn phải quay trở lại với sự thất thần của những kẻ bại trận.

Kết cục, quân giải phóng đã tiêu diệt và làm bị thương hàng nghìn tên địch. Sự thay đổi chiến lược, chiến thuật của Mỹ đồng nghĩa với việc thay đổi màu da xác chết. Người Mỹ nhận ra điều đó, họ đã làm gì và hành động như thế nào sau cuộc hành quân Lam Sơn 719.

Chuyên gia Mare Steinr cùng các cựu chiến binh Mỹ đã tham chiến ở miền Nam Việt Nam chúng tôi gặp tại Washington. Chuyên gia Mare Steinr cho biết: Đó là bài học đáng buồn của chính sách Mỹ áp đặt, Việt Nam hóa chiến tranh. Sự phối hợp của hai phía không tốt. Cuộc hành quân 719 - Mỹ chỉ ném bom dọn đường

Bức thông điệp lịch sử

■ *Ký sự của nhà văn* MINH CHUYỀN

Kỳ 13: Chiến thắng Lam Sơn và cuộc động binh vùng biên giới

Tại cứ điểm 31, quân giải phóng miền Nam Việt Nam đứng trên đỉnh hầm chỉ huy đã bị đánh sập của Lữ đoàn 3 dù quân lực Việt Nam cộng hòa.

Ảnh tư liệu

theo yêu cầu. Còn việc cả hai bên phối hợp hỏa lực, chiến thuật dùng không quân Mỹ hỗ trợ cho bộ binh Việt Nam cộng hòa thực hiện không hiệu quả, dẫn tới họ sa vào vòng tử trận, phải mở đường máu để thoát chết. Việt Nam hóa chiến tranh là vậy đấy.

Cũng theo chuyên gia Mare Steinr và một số nhà nghiên cứu lịch sử quân sự Mỹ nhận xét, tiến trình Việt Nam hóa chiến tranh mở ra không kỳ vọng, không đem lại điều gì, phiêu lưu và sai lầm. Trong cuộc hành quân Lam Sơn 719, lính Mỹ không trực tiếp tham chiến nhưng vẫn huy động lực lượng không quân đánh hủy diệt hỗ trợ quân lực Việt Nam cộng hòa. Máy bay chiến đấu Mỹ bất lực. Trục thăng vận lọt vào vòng chiến thuật dày đặc vũ khí phòng không của quân giải phóng, bị bắn rơi hàng trăm chiếc. Cuộc hành quân đã không về tới đích, tổn thất không biết bao nhiêu tiền của của cả hai phía. Việt Nam cộng hòa mất quá nửa quân số. Trong khi đó, quân giải phóng, hệ thống kho tàng vẫn không ngừng hoạt động, vẫn ngày đêm tăng tốc tiến vào mặt trận phía Nam.

Một số cựu chiến binh Sư đoàn 7 còn có biệt danh Công trường bảy có dịp trở lại miền Đông Nam Bộ, mảnh đất một thời gian lao và anh dũng mà họ đã trải qua. Mảnh đất thấm đẫm máu xương của bao đồng đội. Trong ký ức của những người còn sống hôm nay, cái

Đặc công quân giải phóng miền Nam Việt Nam phá nổ kho đạn tại Khe Sanh, ngày 23/3/1971.

Ảnh tư liệu

thời khốc liệt ngày ấy đã mấy ai quên được.

Khu căn cứ của quân giải phóng miền Đông, nơi tiếp nhận chi viện từ miền Bắc, vào đầu những năm 1970 địch tập trung đánh phá quyết liệt nhằm chặn tuyến đường tiếp tế từ miền Bắc qua Lào tới vùng

Đông Bắc Campuchia rồi đổ vào các căn cứ ở Tây Ninh.

Bom đạn rải thảm khắp các nẻo đường nhưng địch vẫn không cản được con đường chi viện cho miền Nam. Cựu binh Tiểu đoàn 526, các ông từng có thời kỳ tải đạn qua Trảng Bàng, Dốc Đỏ, Tây Ninh, chuẩn

bị đánh chiến dịch đông xuân 1970 - 1971. Hơn 40 năm sau gặp nhau ở làng Thọ Lộc, xã Minh Khai, nhớ lại một thời đạn bom sống chết bên nhau. Ngày ấy Tiểu đoàn 526 có hơn 500 chiến sĩ, nay chỉ còn gần 100 người.

Có một thời con người ta coi cái chết vì Tổ quốc là cái chết cao đẹp nhất. Ở chiến trường làm bất cứ việc gì, đi bất cứ nơi đâu, dù có hy sinh, đổ máu, các ông cũng sẵn sàng. Chính sự sẵn sàng ấy mà hơn 300 chiến sĩ 526 đã ra đi không trở về.

Đánh chiếm ba nước Đông Dương vốn là mục tiêu của người Mỹ. Cùng việc dùng vũ trang hòa lực, Mỹ còn sử dụng con bài Lon Nol để thu tóm đất nước Campuchia.

Một sự kiện quan trọng ảnh hưởng xấu tới ba nước Đông Dương sau này là việc Hoa Kỳ ủng hộ thủ tướng Campuchia, phế truất hoàng thân Norodom Sihanouk khỏi vị trí quốc vương và trao quyền lực khẩn cấp cho Lon Nol vào tháng 3 năm 1970. sau đó phát động chiến tranh chống cộng sản tại Campuchia theo yêu cầu của Lon Nol.

Ưu thế tạm thời trên chiến trường sau Mậu Thân đã dẫn Hoa Kỳ đến hành động này. Chiến trường Việt Nam và Campuchia rơi vào thời kỳ tối tệ nhất trong lịch sử. Khi quân giải phóng lui về bên kia biên giới Campuchia, Hoa Kỳ muốn tiêu diệt các căn cứ của đối phương tại đây.

Cuộc động binh độ sức lại diễn ra quyết liệt trên khắp nẻo đường biên giới Việt Nam - Campuchia. Thời vận bất lợi nhưng thời cơ lại hé mở. Một chiến thuật mới khi quân giải phóng phản công.

Nhân chứng cuộc đụng độ cam go nhất của một thời đoạn lịch sử vẫn còn đây. Cựu binh 141 Sư đoàn 7 mặt trận miền Đông vào thăm dấu tích năm xưa, làm sao có thể quên được những ngày giao tranh quyết tử, dành đất để chuẩn bị cho một thế trận mới sau này.

Quân nguy Sài Gòn bị quân giải phóng dồn ép vào vùng sông nước Sê Công và dọc tuyến hành lang biên giới.

Lực lượng không quân gồm trực thăng và phi pháo Hoa Kỳ tăng viện cho quân nguy bắn phá giải vây. Chiến sự ngày càng trở nên khốc liệt. Cuộc tấn công chiến lược mùa xuân năm 1972 với quy mô lớn, đánh vào hệ thống phòng ngự của Việt Nam cộng hòa trên cả ba hướng Trị Thiên, Bắc Tây Nguyên, miền Đông Nam Bộ.

Một số chuyên gia quân sự Mỹ cho rằng: Trong quá trình diễn ra cuộc chiến tranh Việt Nam chưa bao giờ quân giải phóng lại phát động cuộc tấn công ồ ạt dưới sự phối hợp của các lực lượng được trang bị tốt như vậy. Cuộc tấn công này mạnh hơn bất cứ những gì mà Việt Nam cộng hòa có được.

(còn nữa)

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Trong tuần, Báo Thái Bình đã nhận được gần 40 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Chủ đề kinh tế, ngoài các tin, bài phản ánh tiến độ gieo cấy lúa mùa của nông dân các huyện Hưng Hà, Tiền Hải và các xã Thái Hưng (Thái Thụy), Phong Châu (Đông Hưng), các cộng tác viên còn phản ánh các hoạt động kinh tế nổi bật: Tiền Hải quyết liệt xử lý nợ đọng xây dựng cơ bản; 6 tháng đầu năm, Tiền Hải có 19 dự án vào đầu tư; Vũ Thư - thêm 359 hộ đăng ký kinh doanh mới. Cộng tác viên Hải Hưng đưa tin: Công ty Hà Thành UIDC tập trung thi công đê hữu Lộc, phấn đấu hoàn thành trước mùa mưa, bão. Cộng tác viên Lê Lan biểu dương anh Nguyễn Văn Lai, đảng viên Chi bộ thôn Văn Hàn Trung, xã Thái Hưng, huyện Thái Thụy nỗ lực đưa kinh tế gia đình phát triển. Mỗi năm anh cung cấp ra thị trường 40 vạn cây con ớt xuất khẩu và hàng chục nghìn cây con rau màu khác như bắp cải Nhật, cà chua, su hào...

Chủ đề quốc phòng - an ninh, đáng chú ý có bài viết của cộng tác viên Bình Vân: "Cảnh báo tình trạng trộm cắp tại các trường học"; "Bắt 4 đối tượng chuyên trộm cắp đồ thờ cúng". Cùng chủ đề còn có các tin: Ban CHQS huyện Tiền Hải - nhiều hoạt động thiết thực kỷ niệm 70 năm ngày

Thương binh - Liệt sĩ; Bộ CHQS tỉnh trao trợ cấp cho 20 thương binh.

Chủ đề văn hóa - xã hội, nổi bật có bài: "Câu chuyện của người cựu binh tình nguyện tại cánh đồng Chum", ghi chép hồi ức đậm đà tình hữu nghị Việt - Lào, tình quân dân cả nước của ông Nguyễn Văn Thuộc, hiện là lao công Trường Tiểu học Vũ Thị Thục (xã Đoan Hùng, huyện Hưng Hà). Những năm trong quân ngũ, ông đã từng chiến đấu khắp hai miền Nam - Bắc và chiến trường Nam Lào. Cuối mùa hè năm 1972, ông bị thương ở cánh đồng Chum, được người dân tận tình chăm sóc, giúp đỡ ông và bộ đội tình nguyện Việt Nam. Bài viết "Minh Tiến làm từ thiện bằng lao động nghệ thuật" của cộng tác viên Cao Bá Khoát viết về bà Phạm Minh Tiến, nguyên Giám đốc Trung tâm Văn hóa Thể thao huyện Vũ Thư.

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothaibinh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

6 tháng đầu năm chi hơn 821,5 tỷ đồng cho khám chữa bệnh BHYT

Năm 2017, dự toán chi khám chữa bệnh (KCB) bảo hiểm y tế (BHYT) toàn tỉnh được giao là 1.116 tỷ đồng, trong đó, KCB tại tỉnh là trên 656,8 tỷ đồng, đa tuyến ngoại tỉnh là hơn 443 tỷ đồng và chăm sóc sức khỏe ban đầu là trên 16,1 tỷ đồng. Tuy nhiên, 6 tháng đầu năm, Bảo hiểm xã hội tỉnh đã chi trả cho trên 1,21 triệu lượt bệnh nhân KCB nội, ngoại trú với chi phí hơn 821,5 tỷ đồng. Cụ thể, chi KCB nội tỉnh là trên 551,3 tỷ đồng, đa tuyến ngoại tỉnh là hơn 270,2 tỷ đồng.

Nguyên nhân gây khó khăn cho việc cân đối quỹ KCB BHYT là do đối tượng chính sách đông; số người có mức đóng theo mức lương cơ sở chiếm 80% số người có thẻ BHYT nên giá trị bình quân đầu thẻ trong tỉnh gần như thấp nhất toàn quốc trong khi đó chi phí KCB cao do áp dụng chế độ tiền lương vào chi phí KCB, kỹ thuật mới vào điều trị và nhu cầu KCB của người dân ngày càng tăng.

Nhằm kiểm chế gia tăng chi phí KCB, Bảo hiểm xã hội tỉnh đã phối hợp với Sở Y tế báo cáo dự toán chi phí KCB BHYT với UBND tỉnh đồng thời tham mưu với UBND tỉnh tổ chức hội nghị tìm giải pháp tháo gỡ, nâng cao chất lượng KCB, rút ngắn thời gian điều trị nội trú, lựa chọn người bệnh điều trị nội trú phù hợp với tình trạng bệnh, chỉ định thuốc, dịch vụ y tế hợp lý, tiết kiệm, bảo đảm khả năng chi trả của quỹ BHYT; công khai dự toán chi phí KCB tới từng cơ sở y tế.

HOÀNG LANH

ĐƯỢC NẤU THEO
LUẬT BIA TINH DÒNG
CỦA ĐỨC NĂM 1516

ĐẠI VIỆT
LAGER
ALC. 4,7% VOL

ĐẠI VIỆT
SUPER
PREMIUM
ALC. 5% VOL

Real Flavor
Real Fruit

push
max

NƯỚC CỐT
100 %
TRÁI CÂY

Tăng cường khoáng chất
GIẢI NHIỆT
Bù nhanh năng lượng

ĐÃ KHÁT
Đã mát
Đã khát

Tăng cường khoáng chất
GIẢI NHIỆT
Bù nhanh năng lượng